

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Consultationes Theologicæ Et Spirituales Christiani verè fidelis & verè devoti ...

... De Excellentissimæ Sanctissimæ Virginis Mariæ Matris Dei

Louis François <d'Argentan>

Augustæ Vindel. ; Dilingæ, 1726

VD18 80217915

Artic. II. Dispositiones, quos sanctissima Virgo attulit pro morte sua, & quænam fuerit infirmitas ipsius lethalis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45581

luntariè tam specioso consumitur igne.

Moritur consumpta flammis di-
divini amoris, & certia die re-
nascitur.

Psal. 21.

Comburete sacrate Phœnix, consumere in ardoribus divini amoris, à quibus te amplius defendere non potes, tumulate in cineribus propriæ tuæ annihilationis, renascêris illicò ex teipso; tumulus tuus vertetur in cinas novæ Nativitatis tuæ: siquidem vix collocaberis illic, ut dicere possis, quod Filius tuus Unigenitus: *Ego sum vermis, & non homo*: Non amplius sum homo, edquòd amplius composita non sim ex animâ & Corpore humano; hæc separata sunt, solummodò sum parvus vermiculus, tumulatus in cinere meæ sepultura: Ita, sed parvus hic vermiculus habebit quanto cyus v. tam, & assumet ales ad volandum: & post tres dies, ut sequaris in omnibus exemplum adotandi tui Filij, egredieris è tumulo tuo, vivens novâ vitâ, quæ tota refulgeat gloriâ, & tota plena sit in mortalitate; & hoc erit iterum tu ipsa; non tuum Archetypon sed in veritate tu ipsa; non alius, nec alia, sed tu ipsa in Personâ:

Ita hoc est altera tu ipsa quæ postquam esse cessasti, nata es de novo ex tumulo tuo, ut sis iterum illa, quæ eras. O admirabilis Phœnix gratiæ! ô miraculum famosum in singularitate suâ, portentosum in suâ posteritate, incomparabile in suâ renovatione, in suâ morte, in suâ resurrectione, quàm incomprehensibile extras prodigium!

Duo nostri disceptatores, qui hæc omnia sat magnâ auscultarunt cum voluptate, nihilominus suam non obtinuerunt satisfactionem, edquòd per hoc instructi non fuerint in eo, quod nôsse desiderabant: Luitprandus, qui majori ducebatur curiositate, cohibere se non potuit, quin diceret; duci ac viatori nostro hoc pulchrum quidem est, sed non est id, quod expectabam; Credebam, enarratum te nobis historiam mortis Sanctissimæ Virginis, tempus locum, modum, & quibus eum præparationibus, se disposuerit ad illam. Id faciam, respondet illi, modicam tantum habeto mecum patientiam, & omnia, quæ tibi debeo, exsolvam

ARGUMENTUM.

Dispositiones, quas Sanctissima Virgo attulit pro morte suâ, & quanam fuerit infirmitas ipsius lethalis.

ARTICULUS II.

DOctores infirmitatis sunt præcursores mortis, & Deus ex affectu misericor-

diæ suæ, assuevit ipsas immittere cunctis hominibus, ad admonendum illos, ut se expectarent, ac parati

parati essent ad se recipiendum; sed Sanctissima Virgo nunquam experta est ipsas, eòquòd non indiguerit hác admonitione, ut se præpararet ad ultimum hunc transitum, quod faciebat cunctis momentis vitæ suæ, velut illa, quæ perfectissimè separata erat à creaturis, & intimè unita cum Deo suo.

S. Damasc. Sanctus Joannes Damascenus, Galatinus, Nicephorus, & plures alii asseverant, quòd cum ipsa haberet Corpus perfectissimum, meliusque dispositum cunctis Corporibus humanis, post illud Filij sui Unigeniti, nunquam affecta fuerit aliquo morbo vel infirmitate, non magis, quàm particeps non fuit peccati cæterorum filiorum Adæ; & mors ipsius hác in parte similis fuit vitæ ipsius, exempta ab infirmitatibus, & omnis generis doloribus; nolo dicere, ipsam nunquam sustinuisse aliquem dolorem eòquòd non honoretur titulo Reginæ Martyrum, nisi quia sustinuit plura quàm ij omnes per totum cursum vitæ suæ; sed dico, ipsam non sustinuisse dolores infirmitatis, etiam morti proximam, ubi tales esse solent vehementiores.

S. Ambrosius serm. de sanctis Martyribus Gregor. Turon. de gloria plurimorum
Haud difficulter credes, hoc privilegium concessum fuisse Matri Dei, eòquòd infinita ipsius bonitas id non negaverit nonnullis fidelioribus servis suis Sanctus Ambrosius & Gregorius Turonensis scripserunt, quòd S. Joannes Evangelista, post longissimam vitam

totus plenus meritis ipsemet intravit in sepulchrum suum, ibique decenter se componens velut in lecto suo, suaviter obdormierit in Domino, quin senserit ullum infirmitatis alicujus dolorem.

Et sacra Scriptura testimonium reddit Moyse, fideli & familiari amico Dei, quòd dentes illius non moti sint, nec caligaverit oculus ejus, & ascenderit ex mandato Dei super montem quendam Terræ Moab, ibique suam reddiderit animam, non obrutus pœnosæ mortis agone, sed delibatus suavissimo amplexu DEI sui: *Mortuus est Moyses in osculo Domini.* An credendum sit, quòd favores eximij, quos concessit quandoque DEUS paucis maximorum servorum suorum, denegati fuerint Sanctissimæ Matri ipsius?

Antiquus Abbas Guericus egregio compendio descripsit nobis initium, progressum, & finem vitæ ipsius, idque tribus ferè verbis quæ proponunt eam semper patientem, sempèrque languentem, sed nunquam infirmum alia infirmitate, quàm illà divini amoris, *Beatissima Virgo languit timore totâ vitâ, dolore in passione, amore in morte:* Summa reverentia, quæ prosequabatur Filium JESUM faciebat languere ipsam timore; compassio ob tormenta & cruciatu passionis ipsius, faciebat ipsam languere dolore; & ardens desiderium videndi ipsum in cœlo, con-

Martyrii
S. Joannes
Evang.
nusquam
fuit infir-
mus,
Deor. 34.
Moyse vi-
xit & mor-
tuus abs-
que ullâ in-
firmitate.
Guericus
Abbas.

sumebat vitam ipsius in languoribus amoris.

Rupertus.
in cap. 3.
Cant. Sanctissima
Virgo colu-
mabat fac-
tes delo-
res amoris.

Hinc Rupertus Abbas, non minus doctus, quam spiritualis & devotus, ita loquentem ipsam introducit: *Adjuro vos filie Jerusalem, si inveneritis dilectum meum, annuntiate illi, quia amore langueo; dicite illi, quod vita mihi sit tormentum, quamdiu separor ab eo, dicite illi, quod lacryse mee mihi sint panes die ac nocte, quamdiu interrogo meipsum: Ubi est dilectus tuus? Ubi est Unigenitus Filius tuus? Ubi est Deus tuus? Adjuro vos Filie Jerusalem, anime beate, que jam fruitini presentia illius in celo; obsecro vos per reverentiam & amorem, quo prosequimini ipsum: Nuntiate illi cruciatum, quo hic dilanior in terris; dicite illi, sustinere amplius ipsum non posse cor meum; absentiam ipsius torquere me; diuturnitatem mei exilij me cunctis occidere momentis: Suspiro, langueo, morior pre desiderio videndi illum:*

Cant. 5.

Nuntiate dilecto meo, quia amore langueo.

Quid opus est sacratissima Amaryx, Virgo Sanctissima, quid opus est, ut hoc alius illi dicat? An fortassis id ipse ignorat? Quando interrogavit is tertia vice Apostolorum suorum Principem: *Petra amas me? Petra amas me? Petra amas me plus his?* Respondit is ipsi: *Mi Domine tu omnia nosti, tu scrutaris intima cordis mei; non*

te latet, quanto ardore amem te, eo quod ipse nec concesseris mihi omnem, quo prosequi te possum, amorem. Quanto magis verum est, ipsum perfectissime cognoscere omnem amorem, quo exastus in ipsum? Nonne propriam cor tuum incessanter loquitur ipsi de magnitudine amoris tui? Nonne ad singulas, quas facit, respirationes, effatur ad illum ardentia hæc verba, que dicere & incessanter repetere nos oporteret in penetralibus cordium nostrorum? *Tu scis Domine, quia amo te: Tu scis Domine, quia amo te: Tu scis Domine, quia amo te: Quid opus igitur est, ut annunties id illi per alios, qui tam exactam illius non habent cognitionem, qualem ipse & tu?*

Quid inquis? Respondet Amaryx hæc; videtur mihi, me nunquam id satis illi dicere posse, & nunquam ipsum posse, id nimium scire. Contenta non sum, si omnes Angeli, omnesque homines, & creature omnes, etiam in sensibiles, non loquantur ipsi de amore meo, & quidquid de hoc ipsi dicere possunt, satis nunquam dicent de illo. Sic ferrè Rupertus Abbas exprimit desideria, languores, & tormentum amoris, quo excruciatum Sanctissima Virgo, anhélans videre & possidere ipsum.

Et Sanctus Anselmus affirmat, quod omnium rerum creaturarum amor infirmus sit, si comparatur cum amore Sanctissime Virginis.

Amor

Amor Sanctus vult, ut omnes creature servient ipsi seu vocis & Echones ad publicandum se abique.

S. Anselmus de excellent. Virg. c. 4. Superat om-

miam re-
rum crea-
torem amo-
rem & dul-
cedinem
magnitudo
amoris ipsius
Virginis in
filium.

Amer Jacob, quando cognovit, Filium suum Joseph, quem mer- tum credebat, vivere & regnare in Ægypto; quando cor ipsius, quod saliebat præ gaudio ad hoc nuntium, moriebatur præ deside- rio videndi ipsum, nihil erat in comparatione desiderij, quo exat- sit Sanctissima Virgo aspiciendi Fi- lium suum regnantem in cælo, postquam morientem ipsam aspe- xerat in cruce: Ille Regis David, qui comparabat summam, quo æstuebat, desiderium possidendi Deum, sibi currentis cervi per sal- tus, & anhelantis fontes aquarum, nihil erat in comparatione sitis ar- dentis, quæ Sanctissima Virgo fla- grabat, bibendi cum gaudio ex fontibus Salvatoris. O anima in- comparabilis! O Amatrix arden- tissima, quæ divino exaltus amo- re, plus quàm omnes amantes si- mul! quæ ratione vivere poteras unico duntaxat die in hoc statu? Non admiror te esse mortuam, sed admiror, te vivere potuisse u- nicâ herâ in hoc tormento.

Hem itane, interrogavit ipsum Chrysantus, an igitur vivere ipsa diu potuit in hoc igne, abs eo, quod moreretur? Estimarem hoc majus miraculum eo, quod spar- gitur de tribus pueris in fornace Babylonicâ? Responsum est ipsi; Ita procul dubio, id iagens est mi- raculum. Verum enim est, quod si tota vita Matris Admirabilis, continuum quoddam fuit miracu-

lum maximis refulgens prodigijs, longè majus fuerit ab Ascensione Domini nostri usque ad finem vi- tæ ipsius: Siquidem majori cum veritate ipsa poterat dicere, quàm Sanctus Apostolus Paulus; *Quæ- tidio morior*: Non est ullum vitæ meæ momentum, quo non me- riar, quod meæ non sit instans mortis; & nihilominus vita hæc semper vivens, multis adhuc duravit annis. Quot igitur annos exegit in medio harum omnium flam- marum in terris? Interrogavit eum Chrysantus: Noster Viator respon- dit ipsi.

Nonnulli dicunt vixisse ipsam ab Ascensione Filij sui Unigeniti duodecim annis, sicque finisse vi- tam suam, circa ætatem annorum sexaginta. Sanctus Antoninus est hujus opinionis: Nicephorus non tribuit illi, nisi quinquaginta no- vem: Petrus Aquilensis tenet, quod non vixerit, nisi quadraginta no- vem annis, quinque mensibus, & viginti cum uno diebus. Alij adij- ciunt ipsi multò plus; siquidem Baronius defendit, vixisse ipsam annis septuaginta duobus. Sanctus Anselmus extendit vitam ipsius usque ad annos octoginta duos. Opinio communior, magisque usi- tata credit, vitam ipsius fuisse sexa- ginta & trium annorum. Hæc est

S. Anto-
nin. lib. 9.
hist. rit. 6.
cap. 7.
Niceph.
lib. 1. c. 3.
Aquil. lib.
1. catal.
c. 45. Ba-
ron. tom.
1. ad an.
48. Euseb.
chron. an.
48.

S. Birgitta
lib. 7. c. 26.
quæc annis
vixerit
Sanctissima
Virgo.

lâsse. Et videtur, Sanctam Ecclesiam huic opinioni adhæsisse, dum approbavit coronam è sexaginta tribus Ave MARIA in memoriam omnium annorum, quibus Sanctissima Virgo vixerit in terris; & juxta hanc opinionem oportuit vixisse ipsam quindecim annis post Ascensionem Domini nostri.

Actor. 17.
Dionys. A.
reop. de Di.
vin. Nom.
s. 3.

Nihilominus hæc opinio non omnimodè concordaret cum Chronico Actuum Apostolorum, ubi in capite decimo septimo recensetur Conversio ad fidem Sancti Dionysij Areopagite ex prædicatione Sancti Apostoli Pauli, quæ non fuit nisi decimo octavo anno à morte JESU Christi. Jam idem Sanctus scripsit in Libro de divinis Nominibus, quòd venerit Jerosolymas sub tempus mortis Sanctissimæ Virginis; procul dubio autem non venit in anno quo conversus fuit; cum verisimile sit, ipsum adhuc aliquo tempore mansisse Athenis, ut informaretur circa omnes Religionis, quàm fuerat amplexus, veritates: Bene enim instrui & edoceri voluit circa ipsius modum agendi, circa statuta ipsius ordinem ac progressum: Et idè diversas instituit Consultationes cum pluribus Christianis, qui informârunt illum de Excellentijs Sanctissimæ Virginis, & succenderant in eo desiderium maximum videndi illam, sicut ipsemet affirmat.

Venit igitur eo nomine Athenis Jerosolymas, & hæc omnia requi-

rebant tempus. Cum igitur Christianus non fuerit nisi octodecim annis à morte Domini nostri, & postquam factus est, permanferit adhuc Athenis, manifestum omnino est, quòd vixerit non solum quindecim annis, sed ad minùs viginti annis & pluribus adhuc ab Ascensione Domini nostri; sicque opinio, quæ ipsi tribuit septuaginta duos vitæ annos, probabiliter est consona veritati.

Verum an exploratum non est, quo anni mense, & quo mensis die, & quâ diei horâ, ipsa sit mortua: vel saltem an certò non constat de loco? Satisfaciam tibi, reponit Viator noster: Juxta testimonium magis communè Historicorum & Sanctorum Patrum, Sanctissima Virgo commorata est aliquo tempore penes sepulchrum Domini nostri in valle Josaphat: Sophronius & Dionysius Carthusianus hujus sunt sententiæ. Abbas Guericus similiter tenet, ipsam quandoque abisse in vallem Josaphat. Concilium Ephesinum dicit, quòd commorata fuerit per aliquot annos Ephesi cum Sancto Joanne Evangelista, quem Filius suus Unigenitus moriens in Cruce commendaverat ei ceu Filium; sed ipsius habitatio magis usitata & diuturnior fuit Jerosolymis, domusque ipsius particulatis fuit cognaculam, locus tantùm honoratus à Domino, divinum nempe Sanctuarium, ubi JESUS Christus operari

Sophronius
lib. 4. de
præcon.
Virg.
Guericus
serm. de As-
sumpt.
Concil. E-
phes. orat.
2. de dor-
mit. Virg.
D. Dama-
scenus Me-
taphrastes.
Quando &
ubi mortua
sit.
Vide Car-
thusianam
de morbo
Virg. hom.
4. in fine.

Des mor-
tu & Re-
surrectio-
nis ejus.

rari voluit maxima quæque vitæ suæ miracula, ubi Sanctissimum instituit Sacramentum; ubi celebravit primam Missam cum suis Apostolis; ubi illos vacare iussit solitudini & decem dierum orationi, ut se præpararent, quatenus induerentur virtute ex alto; ubi misit illis Spiritum Sanctum, deditque mandatum prædicandi Evangelium in universo orbe; ubi denique Sanctissimam Matrem suam exigere voluit Sanctissimos vitæ suæ annos: Verissimum igitur est in Sancto hoc loco hos ipsam conclusisse & ex eo concessisse in æternitatem. Ecce quantum ad locum mortis ipsius.

Et quantum ad tempus, quo scilicet mense, quo die, & quâ horâ, videtur Ecclesia nobis insinuare, & ad credendum proponere, quod mortua sit & resuscitata in mense Augusto, eodquod in mense hoc ce-

lebrat Festum Assumptionis ipsius: Quoad diem mensis, devotio ple- rorûmque Sanctorum Patrum per- suasum habet, ut in omnibus magis sit similis Filio suo Unigenito, quod mortua sit die Veneris circa horam meridiei sicut ipse, & consequenter resuscitata sicut ipse Dominicâ sequenti; Et tandem ascenderit in cælum Corpore & Animâ sicut ipse, cum hac Exceptione, quod Filius illuc ascenderit ex propria sua virtute, & Mater per potentiam Filij sui Unigeniti.

Hæc satis erant ad satisfaciendam devotæ curiositati Chrysanti, cui post hæc nihil amplius restabat quærendum; Sed Luitprandus, qui avidus adhuc erat novæ alicujus cognitionis, scire aliquid voluit de ipsius dispositionibus ad bene moriendum, ducemque nostrum interrogavit:

* *

ARGUMENTUM.

An Sanctissima Virgo disposuerit se ad mortem per receptionem Sacramentorum, & speciatim per illud extrema unctionis.

ARTICULUS III.

TRia sunt Sanctæ Ecclesiæ Sacramenta, quæ recipere cunctis incumbit fidelibus ut disponant ac præparent se ad mortem beatam. Sanctus Augustinus id docet in libro, quem scri-

R. P. Isaac Consultat. Tom. III.

psit de curâ visitandi infirmos. Primum est Confessio; secundum sacra Communio; & tertium extrema unctio.

Quantum ad primum spectat, Sanctissima indubitatum est, ipsam nunquam Virgo num-

Ppppp rece-